

Вистината од секогаш знае да победи, не ѝ е важно кога ќе се појави, дали по 70 или 700 години, вистината е трпелива, тајно расте и потоа ненадејно, се пробива како зора по долг мрак.

Најжив пример за тоа е животот на Питер Далас или Питер Делиос кој живее со САД, човекот што носеше 70 години друго име и друго верување за своите корени, а потоа се најде себеси и своите корени во Егејска Македонија, дека не е Грк туку дека е чистокрвен Македонец, а неговото име и презиме е Петре Делев.

Петре Делев целиот свој живот веруваше дека е Грк, се претставуваше како Питер Делиос, се венча со Гркинка, ги посетуваше грчките храмови и живееше во уверување дека сето тоа е негово.

Но судбината понекогаш нежна, понекогаш сурова, го поведе на пат кој никогаш не го помислил: пат кон Грција, но и кон вистината. Токму таму, меѓу старите камења и гласовите на минатото, му рекоа нешто што ќе му ја промени душата, дека не е она што мислел; дека неговото вистинско име не е Питер Далас или Питер Делиос туку Македонското Петре Делев и дека крвта во неговите вени е Македонска и дека е чистокрвен Македонец.

Замислете го моментот: 70 години живот, полн со заблуди, надежи, стравови и обични човечки грижи, и потоа едно единствено, едноставно откровение. Како да се скршил тесен мост, како да се отклучила забравена врата во срцето и одеднаш доаѓа леснина, длабока како пролетен здив.

Тоа ослободување не е само лична радост; тоа е тивко обновување, ехо од родното тло кое го повикува човекот по име. Петре почувствува дека целото неподносливо бreme што го носеше по својот грб децении наназад целосно се растура, како магла пред сонцето и во исто време, како стравот да се претвори во решителност, да ги бара, да ги научи, да ги прифати изгубените делови од своите корени и својата историја.

Средината на неговата приказна е како поема: ги препознава вкоренетите песни, ги слуша шепотењата на старите родови, ја вкусува солта од суетата и љубовта, и со секој здив се приближува до она што отсекогаш му припаѓало.

Секој чекор по патот е благослов и казна истовремено, благослов што му дава смисла, казна што го потсетува на поминатото време што никогаш нема да се врати. Но таа болка не е бесцелен товар; таа стана семе за ново ќе се роди: желба да се надокнади изгубеното, да им се врати топлината на деновите и да ги сподели откритијата со тие кои исто така ги бараат своите корени.

Неговата желба е луѓето да ја најдат вистината за своите корени, не како винска чашка за заборавање, туку како светилка што ќе ги води низ темнината на заборот.

Поради тоа, сега Петре Делев не застава на тивко задоволство. Тој го отвори срцето и го отвори интернетот: создаде страница, социјална група, место каде што секој што се чувствува изгубено во своите корени може да дојде, да побара, да праша, да заплаче и да се насмејне.

Сега, кога го откри вистинското име и потекло, Петре сака да ги надокнади сите оние изгубени години, сака да научи македонски песни, стари приказни, да ги запознае македонските обичаи и да им ги отвори патиштата и на останатите кои како него, да си ги најдат своите вистински корени.

Неговата судбина е и наша опомена: колку силна може да биде вистината, и колку лесно понекогаш лагите и пропагандите на нашите соседи можат да ги заматат човечките души.

Тоа е лекција за сите нас: да си ги чуваме и пренесуваме нашите корени на нашите деца и внуци, со храброст, да ги пренесуваме спомените и да не дозволуваме туѓите лажни пропаганди да ни ја уништат нашата светла и горда македонска историја и нашите корени.

Но вистината е како шило, на крајот, се пробива и кога ќе допре до човекот, го менува неговиот внатрешен компас.

Господ е еден и голем, и Он знае како и кога да ги средува работите. Ние можеме само да Му благодариме дека ги отвори очите на еден човек, а преку него, дај Боже, да ги отвори очите и на многу други.

Да Му се поклониме во тишина и да Му благодариме на Бога за вистината што дојде до Петре Делев, за радоста што ја донесе на неговата душа и за надежта што ја посеа во многу срца.

Слава на Тебе, Господе! Продолжи да ја откриваш вистината, да ја заштитуваш нашата земја и да ги будиш оние што се наоѓаат во заборав.

Нека секој што ќе ја прочита оваа приказна почувствува топлина, утеха и храброст да ја побара својата вистина за своите вистински Македонски корени!

АМИН!

Александар Македонски Цеповски-Австралија